

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 38/07

5 юни 2007 г.

Решение на Съда по дело C-170/04

Klas Rosengren u dp. / Riksåklagaren

ЗАБРАНАТА ЗА ВНОС НА АЛКОХОЛНИ НАПИТКИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЧАСТНИТЕ ЛИЦА В ШВЕЦИЯ ПРЕДСТАВЛЯВА НЕОСНОВАТЕЛНО КОЛИЧЕСТВЕНО ОГРАНИЧЕНИЕ НА СВОБОДНОТО ДВИЖЕНИЕ НА СТОКИ

Тази мярка не е в състояние да постигне целта за общо ограничаване на консумацията на алкохол и не е пропорционална с оглед постигане на целта за защита на най-младите срещу вредоносните последици от консумацията на алкохол

Съгласно шведския Закон за алкохола продажбата на дребно на алкохолни напитки в Швеция се извършва от монопол, поверен на Systembolaget. Вносът на алкохолни напитки се извършва единствено от Systembolaget и търговците на едро, получили разрешение от държавата. На частните лица е забранено да внасят алкохолни напитки. Всъщност забраната предполага, че лице, което желае да внася алкохол от други държави-членки, трябва да действа изключително с посредничеството на Systembolaget. Systembolaget е задължено да придобива всички алкохолни напитки по искане и за сметка на потребителя, доколкото Systembolaget няма възражения срещу това.

Klas Rosengren и редица други шведски граждани поръчват по пощата каси с бутилки испанско вино. Виното е внесено в Швеция от частен превозвач без митническа декларация. Впоследствие то е конфискувано от митницата в Göteborg. Срещу г-н Rosengren и други лица е образувано наказателно производство за незаконен внос на алкохолни напитки.

Högsta domstolen (Върховният съд), разгледал делото като последна инстанция, се обръща към Съда на Европейските общности с въпрос дали разпоредбите на шведското законодателство са в съответствие с общностното право и по-специално с принципа на свободно движение на стоки, гарантиран от Договора.

Преди всичко Съдът установява, че съответните норми трябва да се разглеждат в светлината на общностните разпоредби относно свободното движение на стоки, а не на специалните разпоредби относно държавните монополи, доколкото последните се

прилагат само спрямо правилата относно съществуването или функционирането на монополите. Вносът на алкохолни напитки не представлява специфична функция за монопола, възложена му по Закона за алкохола, който закон запазва за монопола по-скоро изключителното право за продажба на дребно на алкохолни напитки в Швеция.

Представява ли шведското законодателство ограничение на свободното движение на стоки?

Съдът установява най-напред, че възможността за Systembolaget да откаже искане на даден потребител за внос на алкохолни напитки, представлява количествено ограничение на вноса.

Освен това Съдът отбелязва, че когато потребителите потърсят услугите на Systembolaget, за да се снабдят с алкохолни напитки, които следва да се внесат, те се изправят пред различни неудобства, които не биха срещнали, ако сами извършат такъв внос. Преди всичко, независимо от административните и организационни въпроси, е видно, че за всеки внос цената, която се иска от купувача, включва, освен цената на напитките по издадената от снабдителя фактура, и възстановяване на направените от Systembolaget административни разходи и разходи за транспорт, както и марж от 17 %, които купувачът по принцип не би понесъл, ако сам пряко внесе тези стоки.

Следователно забраната по отношение на частни лица да внасят алкохолни напитки представлява количествено ограничение на свободното движение на стоки.

Може ли това ограничение да бъде прието за основателно?

Съдът приема, че мерки, които представляват количествено ограничение върху вноса, могат да бъдат обосновани именно по съображения за закрила на живота и здравето на хората. Правна уредба, която има за цел да се предотвратят вредоносните последици от алкохола, както и да се бори със злоупотребата с алкохол, може в този смисъл да се окаже основателна. Ограничение обаче може да бъде основателно, само доколкото е необходимо и пропорционално с оглед ефективната закрила на живота и здравето на хората.

Дори и Systembolaget да е в състояние да откаже поръчка, мотивите, на които може да се основава такъв отказ, не са уточнени. От информацията, с която Съдът разполага, не следва, че на практика Systembolaget е отказвало поръчка с оглед на някакво ограничение относно максималното количество алкохол. При тези условия забраната за внос цели не толкова общо ограничаване на консумацията на алкохол, а по-скоро се явява като средство за предоставяне предимство на Systembolaget като канал за дистрибуцията на алкохолни напитки. Поради това **следва да се приеме, че забраната за внос не е в състояние да постигне целта за закрила на живота и здравето на хората.**

Що се отнася до основанието, че забраната постига целта за защита на най-младите срещу вредоносните последици от консумацията на алкохол, Съдът отбелязва, че тя се прилага към всички, независимо от възрастта. **Следователно тя явно отива отвъд необходимото с оглед на преследваната цел за защита на най-младите срещу вредоносните последици от консумацията на алкохол.**

На последно място, разглеждайки способите за разпространение на стоките и за контрол на възрастта на купувачите, Съдът преценява, че не е видно цялостно гарантиране на ефективен във всички случаи контрол върху възрастта на лицата, на които се предоставят алкохолни напитки. Освен това не е установено, че проверката на възрастта не може да се

извърши чрез други механизми с поне същото ниво на ефективност, които са по-слабо ограничителни. Комисията например твърди, без становището ѝ да се оспорва, че декларация, в която получателят на алкохолните напитки удостоверява върху формуляр, придружаващ стоките, че е навършил двадесетгодишна възраст, би постигнала същата цел. Поради това **забраната не е пропорционална с оглед изпълнение на целта за защита на най-младите срещу вредоносните последици от консумацията на алкохол.**

При тези условия Съдът установява, **че забраната за внос на алкохолни напитки не може да бъде приета за основателна по съображения за закрила на живота и здравето на хората.**

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

*Езици, на които е преведен документът: BG ES CS DA DE EN EL FI FR HU IT NL PL PT
RO SK SL SV*

Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-170/04>

*По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа
централноевропейско време.*

За допълнителна информация се свържете с Антон Христов

Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 4719.

*Видеоматериали от произнасянето на съдебното решение са достъпни на EbS „Europe
by Satellite“,*

услуга, предоставяна от Европейската комисия, Главна дирекция „Преса и известия“,

L-2920 Люксембург, Тел.: (00352) 4301 35177 Факс: (00352) 4301 35249

или B-1049 Брюксел, Тел.: (0032) 2 2964106 Факс: (0032) 2 2965956